

det Vurderingsbeløb, som en Skyldner kan fordrø undtaget fra Udlæg, forhøjes fra 25 Kr. og for Familieforsørgerø 75 Kr. til henholdsvis 100 Kr. og 300 Kr., idet det flere Gange har vist sig i høj Grad uheldigt, at det Beløb, som saaledes kan undtages under en Eksekutionsforretning, er saa overordentlig lavt, som det er. Det stammer fra Konkursloven af 25. Marts 1872, og siden den Tid er Pengenes Værdi jo meget forandret, saaledes at man vist vil finde det Forslag, jeg her har bragt frem, at være rimeligt. Der er andre Lande, hvor Beløbet er højere end det, der her bringes i Forslag. Dette er f. Eks. Tilfældet, saa vidt jeg husker, hos et os saa nærstaaende Folk som det norske.

Til § 20: Forslaget gaar ud paa, at Justitsministeren skal kunne konstituere en juridisk Professor som Dommer i de kollegiale Retter, Højesteret undtagen, ud over det normerede Antal. Denne Bestemmelse tilsigter at fremme Forbindelsen mellem Retsvidenskaben og den praktiske Rets Udøvelse.

Til §§ 21 og 24: Forslaget gaar ud paa at overdrage de Kasseundersøgelser m. v., som Justitsministeriets to Kasseinspektører nu foretager hos Retsbetjentene, til en særlig kongelig Embedsmand, der foreslaas benævnt Kommitteret ved Retsplejen og lønnet som Landsretsdommere. Endvidere foreslaas det, at det skal paahvile denne Embedsmand at yde Rettens Udøvere Raad og Vejledning i deres Virksomhed, noget, der særlig i den første Tid efter Lovens Ikrafttræden maa antages at blive Trang til for at bidrage til en ensartet Gennemførelse af Lovens Regler. Der vil for Rettens Udøvere rejse sig ganske overordentlig mange Tvivlsspørgsmaal, og det vil da være en stor Hjælp for dem og en stor Betyggelse for Retshaandhævelsen og Rettens Udøvelse, at de paagældende Embedsmænd kan vide, hvem de kan henvende sig til for at faa absolut rigtig Besked om, hvorledes de i Tvivlstillælde skal optræde, ligesom det vil være af allerstørste Betydning, at saadanne Raad gives dem af et Centralsted for hele Landet, idet det paa hurtigste og sikreste Maade kan føre vor Retspraksis ind i et bestemt fast Spor over det hele.

Med disse Ord skal jeg have den Ære at anbefale nærværende Lovforslag til velvillig Behandling fra det høje Tings Side.

Formanden: Derefter har Indenrigsministeren Ordet for at fremsætte de for hans Vedkommende anmeldte Lovforslag.

Indenrigsministeren (Rode): De to Lovforslag, jeg skal have den Ære at fremsætte, angaar *Adgang for Kommunerne til at indrømme midlertidige Skattelempelser for nye Beboelsesejendomme samt Medhjælp for Sogneraadsformænd.* De har begge til Hensigt at forny bestaaende Love henholdsvis for Aaret 1920 og for Regnskabsaaret 1919—20. Da den Begrundelse, som oprindeligt førte til Lovenes Vedtagelse, fremdeles er til Stede, haaber jeg paa hurtig og velvillig Tilslutning ogsaa til Forslagene om at give dem vedvarende Gyldighed endnu et Aar.

Formanden: Dernæst har Udenrigsministeren Ordet for at fremsætte de for hans Vedkommende anmeldte Lovforslag.

Udenrigsministeren (Scavenius): Det første af de to Lovforslag, jeg i Dag skal have den Ære at fremsætte for det høje Ting, handler om en Revision af den bestaaende *Lov om Diplomat- og Konsulatvæsen.* Det er nu godt 10 Aar, siden den bestaaende Organisationslov paa dette Omraade vedtoges, og det vil da findes naturligt, at denne Lov nu kan trænge til Revision. Denne Revision vilde ogsaa være kommet tidligere, hvis ikke de ekstraordinære Forhold, vi har haft at leve under, havde gjort det naturligt at udskyde Ændringer, indtil man mere kunde overse Situationen. Paa to Hovedpunkter er det, der foreslaas, direkte foranlediget ved de unormale Tilstande, der er indtraadt i Europa. Det drejer sig dels om den i Loven om faste Gesandtskaber indeholdte Liste over de Lande, i hvilke der skal være Gesandtskaber. I den Tid, vi nu kommer til at gaa ind i, hvor man maa regne med, at der efterhaanden vil opstaa en Række nye Stater, vil det maaske synes mindre praktisk ogsaa fra Lovgivningsmagtens Side at fastlægge en Liste over de Lande, Danmark kan være diplomatisk repræsenteret i, i hvilken Liste der ingen Ændringer kunde indtræde uden ved Lov. Dette har allerede været føleligt, da der blev Tale om at udsende en diplomatisk Repræsentant til Finland. — Det andet Hovedpunkt er en Følge af de fuldstændig forandrede Prisvilkaar, af Pengenes Værdiforandring i de forskellige Lande, idet den ved Lov hidtil hjemlede faste Sum, som ikke maatte overskrides, nemlig 400 000 Kr. for Konsulatvæsenet, neppe bør fastholdes i en Tid, hvor Prisniveauet saa fuldkomment ændrer sig, og i en Tid,